

CHÚA NHẬT TUẦN XXIX MÙA THƯỜNG NIÊN NĂM A

- ⇒ Đây Chúa phán cùng Cyrô, kẻ xúc dầu của Chúa mà Ta đã cầm tay hữu nó, để bắt các dân suy phục trước mặt nó, bắt các vua quay lưng lại, mở các cửa trước mặt nó, và các cửa không được đóng lại. Nhân vì Giacóp tôi tớ Ta, và Israel kẻ Ta kén chọn, Ta đã gọi đích danh người: Ta đã kêu gọi người khi người không nhận biết Ta. **Ta là Chúa, và chẳng còn chúa nào khác: ngoài Ta ra, không có Thiên Chúa nào nữa.** Ta đã thất lưng cho người khi người không nhận biết Ta, để các kẻ từ đông sang tây nhận biết rằng ngoài Ta ra không có ai khác: Ta là Chúa, và chẳng có chúa nào khác. (Is 45:1. 46)
- ⇒ Phaolô, Silvanô và Timôthêu kính gửi giáo đoàn thành Thêxalônica trong Thiên Chúa Cha và trong Chúa Giêsu Kitô. ***Nguyện chúc cho anh em được ân sung và bình an.*** Tôi hằng tạ ơn Thiên Chúa cho mọi người anh em, trong khi tôi cầu nguyện, tôi hằng nhớ đến anh em không ngừng; tôi nhớ đến sự nghiệp của lòng tin, công việc của lòng bác ái, sự vững lòng trông cậy của anh em vào Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta, trước mặt Thiên Chúa là Cha chúng ta. Hỡi anh em là những kẻ được Thiên Chúa yêu mến, tôi từng biết anh em được Chúa tuyển chọn, bởi vì Tin Mừng của chúng tôi ở nơi anh em, không phải chỉ với lời nói mà thôi, mà là với quyền năng, với Thánh Thần và với lòng xác tín. (1Tx 1:1-5b)
- ⇒ ***Khi ấy, các người biệt phái họp nhau lại bàn mưu để bắt bẻ Chúa Giêsu trong lời nói.*** Các ông sai môn đồ của các ông đi với những người thuộc phái Hêrôđê đến nói với Người rằng: ***“Thưa Thầy, chúng tôi biết Thầy là người ngay chính, căn cứ theo sự thật mà dạy bảo đường lối Thiên Chúa. Thầy chẳng cần để ý đến ai, vì Thầy không tây vị người nào. Vậy xin Thầy nói cho chúng tôi biết Thầy nghĩ thế nào: Có được phép nộp thuế cho Cêsarê hay không?”*** Chúa Giêsu thừa hiểu ác ý của họ, nên nói: ***“Bọn người giả hình, các người gài bẫy Ta làm gì?”*** Hãy đưa Ta xem đồng tiền nộp thuế”. Họ đưa cho Người một đồng bạc. Và Chúa Giêsu hỏi họ: ***“Hình tượng và danh hiệu này là của ai?”*** Họ thưa rằng: ***“Của Cêsarê”.*** Bấy giờ Người bảo họ rằng: ***“Vậy, cái gì của Cêsarê thì hãy trả cho Cêsarê, và cái gì của Thiên Chúa thì hãy trả cho Thiên Chúa”.*** (Mt 22:15-21)

+> “... Ta là Chúa, và chẳng còn chúa nào khác: ngoài Ta ra, không có Thiên Chúa nào nữa” – “... *Nguyện chúc cho anh em được ân sủng và bình an...*”

== (d’après Herodote.net – le média de l’histoire == from Google-Wikipedia):

[Le dictionnaire de l'Histoire = polythéisme, monothéisme, animisme

Polythéisme : les premières cités, il y a environ 10 000 ans, avaient chacune un dieu ou une déesse attribué. Ces cités se sont rapprochées pour constituer des États importants, comme en Égypte, ou pour commercer entre elles, comme en Grèce ou en Arabie. Leurs habitants ont alors pris l'habitude de prier indifféremment les dieux de l'une ou l'autre cité. C'est ainsi que s'est développé le *polythéisme*, religion qui admet l'existence de plusieurs dieux ou divinités.

Le mot *polythéisme* a été forgé par le philosophe juif Philon d'Alexandrie (né en 25 av. J.-C.) avec les mots grecs *polus*, nombreux, et *theo*, dieu. Philon a voulu de la sorte qualifier la religion de Rome. L'hindouisme est la principale religion polythéiste d'aujourd'hui (et la troisième religion par le nombre de ses fidèles avec plus d'un milliard d'hindouistes recensés).

Monothéisme : le peuple hébreu ou juif a suivi une voie particulière. Au lieu de mêler son dieu à celui des autres communautés, il l'a érigé en Dieu unique, donnant naissance au *monothéisme*, ou religion d'un seul dieu, d'après les mots grecs *mono*, unique, et *theo*, dieu. Le terme a été inventé au XVIIe siècle par le philosophe anglais Henry More (né en 1614) pour précisément qualifier la religion juive et la distinguer du... christianisme, qui affiche sa foi en un Dieu unique mais en trois personnes, Père, Fils et Saint Esprit !

Loin de ces subtilités, on reconnaît aujourd'hui trois grandes religions monothéistes : le judaïsme (religion des juifs) ainsi que le christianisme et l'islam qui en sont issus.

Animisme : Il existe des religions dites animistes (du latin *anima*, souffle vital) ou panthéiste (du grec *pan*, tout), qui prêtent une âme divine à tous les éléments de l'univers : rochers, rivières... Beaucoup de religions polythéistes ont un substrat animiste avec des dieux associés à un élément naturel (Apollon et le soleil...).

L'Afrique noire compte encore beaucoup d'adeptes de ces cultes. Le shintoïsme, religion officielle du Japon, est la plus connue des religions animistes.

Il existe enfin des religions comme le bouddhisme qui ne se soucient pas de l'existence éventuelle d'un Dieu et que l'on pourrait dire... *agnostiques* (un mot forgé avec le suffixe privatif grec *a-* et le mot *gnosis* qui désigne la connaissance).

Les frontières entre ces catégories sont très poreuses : les Égyptiens de l'époque pharaonique ont pratiqué un culte polythéiste avec un substrat animiste et une forme souvent très proche du monothéisme avec un dieu dominant tous les autres ou les excluant (Osiris, Râ ou Aton) ; les Romains ont manifesté une grande capacité à assimiler les cultes des peuples voisins ou soumis (Grecs) ; enfin, les chrétiens et les musulmans pratiquent souvent le culte des saints ou des marabouts, une forme de polythéisme aux vertus apaisantes.]

⇒ Xin tóm gọn/chuyển dịch thoát:

+ từ ngàn xưa(10,000 năm) đã có tục tôn thờ NHIỀU vị Thần gọi là ĐA THẦN;

+ Dân tộc Hípri (Do Thái) thay vì “pha trộn” Thần của họ với các cộng đồng khác, họ chỉ “lập nên” một vị Thần của riêng họ, từ đó có “tôn giáo ĐỘC THẦN”, một từ ngữ do triết gia người Anh tạo nên vào thế kỷ thứ XVII để phân biệt DO THÁI GIÁO với KI-TÔ GIÁO (Ki-tô-giáo tuyên xưng MỘT THIÊN CHÚA DUY NHẤT gồm ba (3) Ngôi: Cha, Con, và Thánh Thần).

== ***Ki-tô giáo tuyên xưng MỘT THIÊN CHÚA DUY NHẤT gồm ba (3) Ngôi:***

Cha, Con, và Thánh Thần – Ai cũng biết Ki-tô (tiếng Pháp&Anh: Christ) nghĩa là “Đấng Messia = Đấng được sai đến”, vấn đề Người đó là Ai? và Ai sai đến? và đến làm gì?

+ Người đó là Ai? = “...Này là Con Ta hằng yêu dấu... Hãy NGHE Lời Người...”
TIẾNG TỪ TRỜI VỌNG XUỐNG (3 lần)

* lần thứ 1. Đức Giêsu chịu phép rửa xong tại sông Giodan (Luke 3:22),

* lần thứ 2. Đức Giêsu “biến hình” trên núi Tabor (Matthew 17:1-8), * lần thứ

3. Đức Giêsu tôn vinh Cha trên trời giữa đám đông dân chúng (John 12:28),

trên Con Người ĐỨC GIÊSU, sinh ra tại Bê-lem, sống và trưởng thành tại Na-giarét, suốt ba (3) năm trường rao khắp các tỉnh thành Do Thái rao giảng TIN MỪNG cứu độ cho nhân loại;

+ Ai sai đến? = “... Cha Ta, và Ta là MỘT...”, “... Ta sẽ phải ra đi, về cùng Cha, và sẽ gọi THẦN KHÍ đến cùng Anh Em...” ;

+ đến làm gì? = “... Đây là MÌNH Thầy, Anh Em hãy cầm lấy mà ăn...” – “... Đây là chén MÁU Thầy, Máu giao ước vĩnh cửu, sẽ đổ ra cho Anh Em và mọi người được tha tội...” – “... Anh Em hãy làm việc này để tưởng nhớ đến Thầy...”.

→ Quả thật: “... ngoài Ta ra, không có Thiên Chúa nào nữa”

→ Chính vì thế, không có lời cầu chúc nào tốt đẹp hơn mà thánh Phaolô gửi giáo dân 1Tx 1:1: “... *Nguyện chúc cho anh em được ân sủng và bình an...*”

+> “*Khi ấy, các người biệt phái họp nhau lại bàn mưu để bắt bẻ Chúa Giêsu trong lời nói ...*”

== Nói cho ngay, “có lửa mới có khói”. Ngay từ những ngày đầu tiên thi hành sứ mạng, công khai rao giảng Tin Mừng “Hãy ăn năn sám hối, Nước Trời đã gần kề”, Đức Giêsu cùng người anh em Gioan Tẩy Giả đã phải ít nhiều đụng độ với giới cầm quyền – thần quyền pha lẫn ít nhiều thế quyền – (vì chúng ta đều biết thời đó, cách đây hơn 2,000 năm, dân Do Thái do thần quyền : hàng tư tế, kinh sư, luật sĩ, v.v... chỉ đạo nhưng bị cai trị về mặt thế quyền bởi vương quyền César La Mã...).

== Khá nhiều lần, các thượng tế, kinh sư và luật sĩ xúi dân chúng “xô” Đức Giêsu xuống núi để sát hại Người, nhưng Người lẩn qua giữa họ mà thoát đi vì... “Giờ Người chưa tới!”

== Không ít lần thượng tế, kinh sư, luật sĩ tranh luận với Người “tìm có bắt Người” nhưng bị Người sửa dạy thiếu điều “mắt mặt” trước dân chúng... Cũng không thiếu lần Đức Giêsu lên tiếng mắng bọ họ như là “như mò mả , bên ngoài thì quyết vôi trắng sạch, nhưng bên trong thì...”

== Không ít lần Người nguyên rủa: “khôn cho các ngươi, khôn cho các ngươi, khôn cho các ngươi, v.v...” == Cũng không ít lần Đức Giêsu vạch bộ mặt “giả hình”, tham quyền cố vị, ăn trên ngồi tróc của bọn họ...

➔ Như thế việc họ “...**họp nhau lại bàn mưu để bắt bẻ Chúa Giêsu trong lời nói ...**” cũng chẳng khó hiểu gì!

➔ Và cuối cùng chúng ta cũng đã biết bọn giả hình, tham quyền cố vị lộ mặt vô liêm sĩ “... chúng tôi chỉ có một vua – thế quyền – là vua César...” để nhờ tay người La Mã giết cho bằng được Đức Giêsu (mặc dù ông quan La Mã Philatô đã tìm cách trả tự do cho Người), NHƯNG Người đã “tù cỗi chết sống lại”... khai trương một kỷ nguyên mới cho toàn thể nhân loại mà thánh Phaolô tóm gọn trong 8 chữ vinh sáng: HỒI THẦN CHẾT, CHIẾN THẮNG CỦA NGƯỜI ĐẤU?

+> “... **Thưa Thầy, chúng tôi biết Thầy là người ngay chính, căn cứ theo sự thật mà dạy bảo đường lối Thiên Chúa. Thầy chẳng cần để ý đến ai, vì Thầy không tây vị người nào. Vậy xin Thầy nói cho chúng tôi biết Thầy nghĩ thế nào: Có được phép nộp thuế cho Césarê hay không?**”

= chu choa!!! “... chúng tôi biết Thầy là người công chính...” – “biết” mà KHÔNG noi theo sự công chính Thầy chỉ dạy, thì chỉ có ... giả hình mà thôi, phải không? = Mở đầu câu “gài bẫy” như vậy – các Bạn nghĩ sao về tâm tính và thực chất của bọn này?

= Lẽ tất nhiên Đức Giêsu thừa hiểu ý định của bọn này lâu, lâu lắm rồi! : *Chúa Giêsu thừa hiểu ác ý của họ, nên nói: “Bọn người giả hình, các ngươi gài bẫy Ta làm gì?”*

= “gài bẫy” bắt đầu lộ hình: Chúa Giêsu hỏi họ: “Hình tượng và danh hiệu này là của ai?” Họ thưa rằng: “**Của Cêsarê**” – Mừng tượng những khuôn mặt trơ trẽn/vô liêm sỉ của bọn giả hình lúc bấy giờ, tôi cảm thấy tôi “mất mặt” thay cho họ. À mà họ “đâu có mặt” mà “mất”!!??

⇒ Câu đáp trả của Đức Giêsu “... *Cái gì của Cêsarê thì hãy trả cho Cêsarê, và cái gì của Thiên Chúa thì hãy trả cho Thiên Chúa*” quá TUYỆT VỜI!

⇒ “... *Cái gì của Cêsarê thì hãy trả cho Cêsarê*” == cơ cấu tổ chức của cái gọi là xã hội loài người vốn hiện diện trên mặt đất/vũ trụ hàng ngàn, hàng triệu năm qua và vẫn như vậy cho đến bây giờ -- “của Cêsarê” nghĩ là của trần thế, của thế quyền; “hãy trả cho Cêsarê” nghĩa là phải tròn nghĩa vụ/bổn phận của người con dân xã hội trần thế; con người vốn một phần thuộc về xã hội trần gian [vật chất, thế xác=thế quyền], nhưng chỉ tạm thời:

→ Ba vạn sáu ngàn ngày là mấy?

→ Cảnh phù du trông thấy cũng nực cười!

⇒ “... *cái gì của Thiên Chúa*” == ngoài “thuộc về xã hội trần gian”, con người “sống không duy bởi bánh, mà còn phải sống bằng LỜI TỪ MIỆNG THIÊN CHÚA PHÁN RA” như Đức Giêsu đã khẳng khái đáp trả satan trước sự thách thức “hóa đá thành bánh mà ăn cho khỏi đói” sau khi Người đã ăn chay/cầu nguyện 40 ngày đêm trong hoang địa. Đó chính là “phần thứ hai của một con người” : phần tâm linh, thần thiêng, linh hồn cho CUỘC SỐNG VĨNH CỬU mà Đấng Messia “được sai đến” ban phát cho nhân loại đã tự ý làm mất/tách rời khỏi cuộc sống đời đời với Đấng Tạo Hóa, khi nghe lời dụ dỗ của con quỷ rắn satan từ vườn Địa Đàng.

⇒ “...*thì hãy trả cho Thiên Chúa*” == nếu con người phải chu toàn/hoàn tất mọi bổn phận của mình đối với xã hội loài người, như đóng thuế, thi hành luật pháp của xã hội/thế quyền, v.v... mong được hưởng cuộc sống an vui hạnh phúc ở đời này – dù chỉ là tạm trên dưới 100 năm – phương chi PHẢI CHÚ TÂM CHU TOÀN BỔN PHẬN/THI HÀNH LUẬT THIÊN CHÚA để đáng được hưởng CUỘC SỐNG HẠNH PHÚC VĨNH CỬU MAI SAU TRÊN NƯỚC TRỜI!?